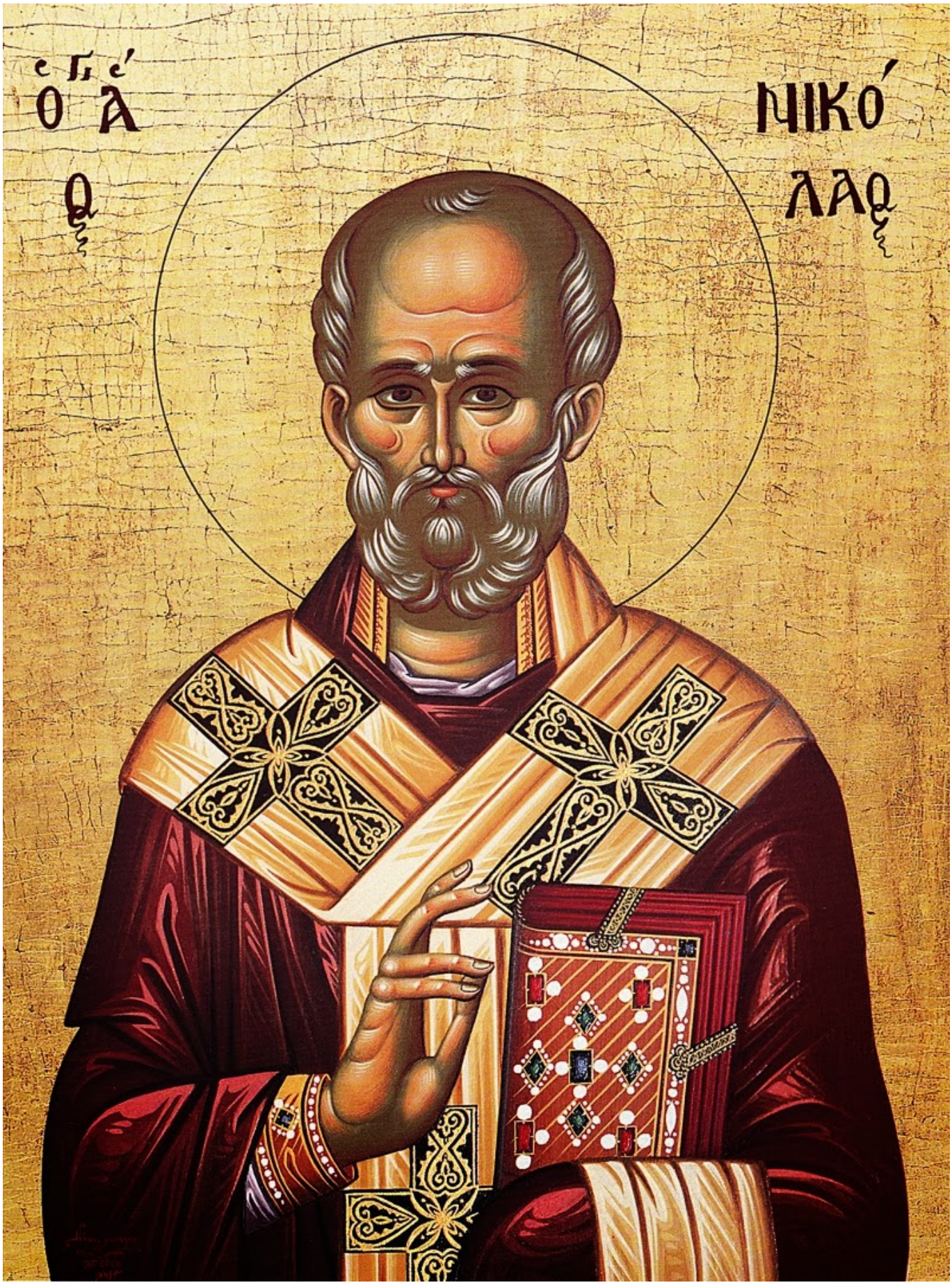
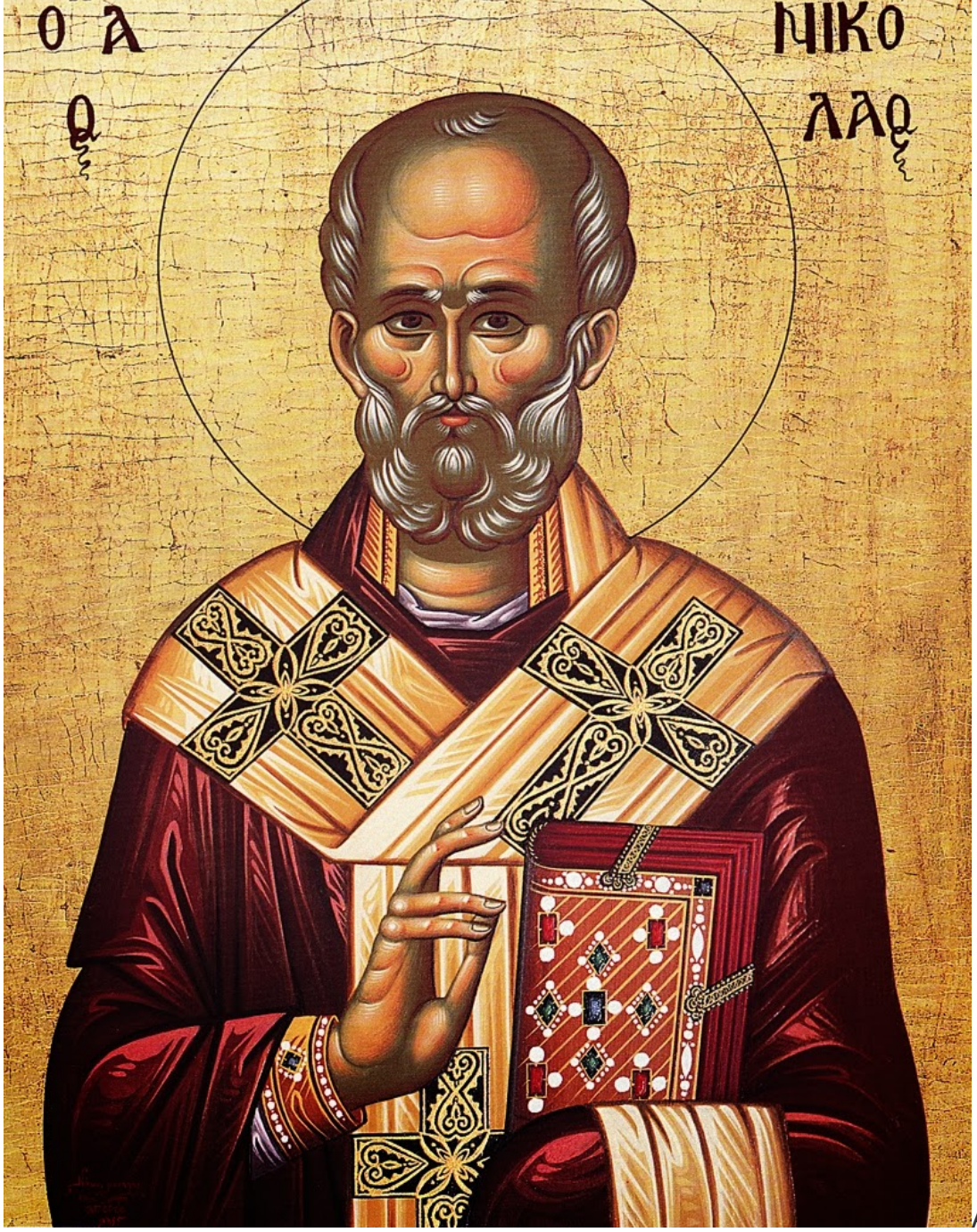
21 Μαΐου 2026

Γέροντος Κλεόπα Ηλιέ: Θαύματα του Αγίου Νικολάου (Μέρος 2ο)

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Κλεόπας Ηλίε / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα / Συναξαριακές Μορφές


ΝΙΚΟ΄
ΛΑΟ



Αλλ αυτός που

αγόρασε το χαλί ήταν ο ίδιος ο άγιος Νικόλαος, αλλά ο παππούς δεν τον εγνώρισε. Όταν απομακρύνθηκαν ο ένας από τον άλλον, έλεγαν στον παππού οι άλλοι άνθρωποι της αγοράς που ήταν σ εκείνο το μονοπάτι:

-Έε, παππού, φαντασίες βλέπεις; Γιατί προ ολίγου μιλούσες μόνος σου;

Διότι αυτοί τον έβλεπαν και την φωνή του άκουαν, αλλά δεν έβλεπαν καθόλου τον άγιο Νικόλαο. Όμως ο παππούς δεν καταλάβαινε τι τον ερωτούσαν και έφυγε από την αγορά για να πάη ν ἀγοράση οψώνια. Ο άγιος Νικόλαος επήρε το χαλί και αμέσως το επήγε στην γιαγιά, στο σπίτι της. Εκτύπησε την πόρτα. Βγήκε έξω η

γιαγιά και είδε ένα γέροντα με το χαλί στα χέρια του.
-Τι είναι αυτό;
-Κουμπάρα, της είπε ο Άγιος, ο άνδρας σου ήταν φίλος μου από την νεότητά του και επέρασα από την αγορά και τον είδα με το χαλί αυτό το χέρι του. Μου είπε να σου το φέρω, διότι αυτός θα καθυστεστηρήση λίγο στην αγορά.
Και λέγοντας αυτά, ο Άγιος έγινε άφαντος. Η γιαγιά επήρε το χαλί. Βλέποντας τον σεβάσμιο αυτό Γέροντα με το φωτεινό του πρόσωπο, από τον φόβο και τον θαυμασμό της, δεν ετόλμησε να τον ερωτήση: «Εσύ ποιός είσαι;».
Άναψε την σόμπα, για τον άνδρα της που θα ερχόταν σε λίγο από την αγορά και περίμενε. Νομίζοντας ότι εξέχασε την συμβουλή της για τα αναγκαία για την γιορτή του αγίου Νικολάου, ήταν στενοχωρημένη.
-Τι του είπα εγώ, κι αυτός μου γύρισε το χαλί πίσω στο σπίτι; Του είπα να το πωλήση έστω και με λιγώτερα.
Επήρε το χαλί και μπήκε στο σπίτι της πολύ στενοχωρημένη. Εμουρμούριζε κατά του ανδρός της: «Τι απρόκοπτο άνδρα έχω εγώ; Τι του είπα εγώ και τι έκανε εκείνος; Να δώση το χαλί όσο κι όσο για ν αγοράσουμε κάτι για την γιορτή του αγίου Νικολάου. Ιδού τι έκανε! Μου εγύρισε πάλι πίσω το χαλί!
Εγκρίνιαζε τώρα μόνη της η γιαγιά. Δεν ήθελε να ιδή το χαλί και πάλι στο σπίτι της. Είχε ανάψει ο ζήλος της για την γιορτή του αγίου Νικολάου. Τρέχουν οι ώρες και ακόμη δεν ετοίμασε πρόσφορο για τον Άγιο. Ούτε κεριά, θυμίαμα κλπ.
Ο παππούς με τα χρήματα που επήρε αγόρασε δύο τσουβάλια διάφορα πράγματα: Αλεύρι, κεριά, θυμίαμα, λάδι, κρασί για την εκκλησία και ο,τι άλλο ήξερε απαραίτητο για την πανήγυηρι του αγίου Νικολάου. Επέστρεψε κατά το βραδάκι στο σπίτι του, φορτωμένος τα οψώνια του.
Η γιαγιά-γυναίκα του δεν είδε τι είχε επάνω στις πλάτες του, αλλά άρχισε να τον γκρινιάζη:
-Έτσι, έε; Τι σου είπα να κάνης και τι έκανες; Φύγε από μένα σήμερα. Γιατί ελησμόνησες να φροντίσης για όσα σου είπα για την γιορτή του αγίου Νικολάου; Τι να σου ειπώ, βρε παλιόγερε; Δεν σου είπα να δώσης το χαλί όσο κι όσο; Γιατί μου έστειλες το χαλί και πάλι στο σπίτι;
Ο παππούς-άνδρας της-δεν ήξερε τι έλεγε η γυναίκα του.
-Γερόντισσα, για ποιό χαλί μου λες; Τι είναι αυτά που λες; Δεν βλέπεις με πόσα πράγματα ήλθα στο σπίτι μας;
-Και τι έχεις εκεί στα σακκούλια σου;
-Αγόρασα, όσα μου είπες, για την γιορτή του αγίου Νικολάου.
-Και γιατί έστειλες το χαλί στο σπίτι μας;
-Δεν το σου το έστειλα πίσω! Ήλθε και το αγόρασε ένας γέροντας. Όταν του είπα ότι στα νειάτα σου εκόστιζε 10 χρυσά φλωριά, εκείνος έβγαλε και μου τις έδωσε. Και δεν εδαπάνησα για τα οψώνιά μας ούτε δύο λίρες. Τ ἄλλα χρήματα τα έχω.

Να, κύτταξέ τα:
-Και τότε το χαλί μας γιάτι ήλθε στο σπίτι μας;
-Δεν ξέρω. Ποιός σου το έφερε;
-Μου το έφερε ένας φωτεινός στο πρόσωπο γέροντας και μου είπε ότι παλαιότερα ήταν δικός σου φίλος και ότι εσύ τον παρεκάλεσες να φέρη το χαλί στο σπίτι μας.
-Και πως ήταν;
-Ήταν ένας άνθρωπος γέροντας στην ηλικία, με άσπρα γένεια, με οσιακή μορφή και πολύ πράος στο πρόσωπό του.
Τότε το αντελήφθηκε ο παππούς, και της είπε της κυράς του:
-Αλλοίμονο σε μένα, ήταν ο άγιος Νικόλαος. Αυτός μου το αγόρασε. Εγώ επήρα απ αυτόν τα χρήματα, αγόρασα τα ψώνια μας κι αυτός ήλθε αμέσως και σου έφερε το χαλί στο σπίτι μας. Μέγα θαύμα!
Και άρχισε να κλαίη η γιαγιά από την χαρά της.
-Ο άγιος Νικόλαος έκανε τέτοιο έλεος σ ἐμᾶς.
Κι έφτιαξε η γιαγιά κουλουράκια, πίττες και άλλα φαγητά για τον άγιο Νικόλαο και τα επήγε όλα στην εκκλησία. Και έκαναν μία γιορτή τόσο λαμπρά, όσο ποτέ άλλοτε στην ζωή τους. Τους επερίσευσαν και οκτώ χρυσά νομίσματα.
Ιδού πως βοηθούν οι Άγιοι αυτούς που τους τιμούν!

Μετάφρασις: Μοναχός Δαμασκηνός Γρηγοριάτης 2010

Πηγή: *http://anavaseis.blogspot.gr/2013/09/blog-post_7994.html?utm_source=BP_recent*